различенъ начинъ, но само така, щото винаги произведението отъ крайнитѣ членове да бѫде равно на произведението отъ срѣднитѣ.

Да вземемъ напр. пропорция . . . 20:5 =16:4
Като премѣстимъ крайнитѣ, ще получимъ 4:5 =16:20
« « срѣднитѣ, « « 20:16= 5:4
« « еднитѣ и другитѣ « 4:16= 5:20

Сега можемъ да премѣстимъ и отношенията, т. е. второто отношение да ставимъ на първото и обратно. Като направимъ това, ще получимъ пропорция 16:4=20:5. На тжзи пропорция като премѣстимъ крайнитѣ членове, ще получимъ. . . . . 5:4 =20:16
като премѣстимъ срѣднитѣ, ще получимъ . . 16:20= 4:5
« « еднитѣ и другитѣ « « « 5:20= 4:16

И тъй всяка пропорция, съ прѣмѣстянието на членовете ѝ, може да има 8 видове.

§ 69. **Измѣнение вида на пропорцията.** Геометрическата пропорция са неизмѣнява, ако ѝ са единъ краенъ и единъ срѣденъ членъ съ едно и сжщо число умножатъ или раздѣлятъ; защото пропорцията са състои отъ двѣ равни отношения, а както е знайно, че геометрическото отношение си неизмѣнява величината, ако прѣдидущия и послѣдующия му членъ са умножатъ или раздѣлятъ на едно и сжщо число; след. въ пропорцията могжтъ първия и втория, тъй сжщо третия и четвъртия членъ да са умножатъ или раздѣлятъ на едно и сжщо число; но тъй като въ пропорцията крайнитѣ членове, както и срѣднитѣ, могжтъ да са премѣстятъ, то следва, че може всѣкой краенъ членъ съ всѣкой срѣденъ да са умножятъ или раздѣлятъ на едно и сжщо число.

Тъй напр. отъ пропорцията

6 : 2=9 : 3 . . . . . . (1)

можемъ да си съставимъ пропорции:

12: 2=18: 3 . . . . . (2) и
6:10= 9:15 . . . . . (3)

Пропорция (2) е получена отъ (1), като сме умножили